

валъ нѣчто чатъ-патъ отъ Евангеліето, като поискалъ да са погаври съ проститѣ селени, помежду който бѣлъ и Хитъръ Петъръ, запиталъ ги: — Е, христіане, віе вѣрвате ли Христа? Вѣрвамъ зеръ, отговорили селенитѣ. Ами сичко каквото ви казва Евангеліето слушатели го, испълнявате ли го? попиталъ чифутина — Хай, хай, извикиали селенитѣ. — Е, тѣй като е вашъ Христосъ въ Евангеліето казва, че ако та заплесни нѣкой отъ едната страна да си обърнешъ и другата; тѣй ли е? Тѣй сме чували отъ попа, казали селенитѣ. Добрѣ, като е тѣй азъ щѫ ви ударя сега по една плесница, а віе трѣба да си обърните и другата страна за още една плесница. Това като рѣкъ чифутинъ зелъ сякиго да заплесва по единъ пѣтъ, като го каралъ да си обърне и оная страна; дошло рѣдъ и до Хитъръ Петра, който знаялъ нѣщо отъ Евангеліето, дѣто му го чель дядо попъ. Догдѣ да го заплесни чифутина, той го прѣварва, и като го подмѣжква, добрѣ го наслагалъ. — Враго недній, выкалъ му Хитъръ Петъръ, като го бїялъ, ти види са не си чель до край Евангеліето и не знашъ, че казва Йисусъ Христосъ: »съ каквато мѣрка мѣриши съ такава ще са мѣри и на тебѣ«.

VII.

Единъ старъ мастеръ крадецъ, като чувалъ че Петъръ бѣлъ много хитъръ, поискалъ да го изучи и да краде съ хитростъ. Хитъръ Петъръ, като си помислилъ, че и такъвъ занаятъ може да потрѣбва по нѣкога, пристаналъ му чиракъ. Масторътъ му като го изучилъ на сичкитѣ мурафети въ кражбата, поискалъ най-сѣтиѣ да му са по-